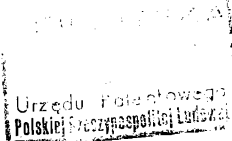

5436 19/00

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 38910

Kl. 70 e, 17

Jerzy Teper

Stalinogród, Polska

Czesław Beger

Stalinogród, Polska

Wycieraczka do tuszu

Patent trwa od dnia 2 kwietnia 1955 r.

W biurach projektowych i innych bardzo często zachodzi konieczność usuwania na wyciągniętym w tuszu rysunku liter, części konstrukcji a nawet nieraz całych wierszy opisów czy detali. Jasną jest rzeczą, że usuwa się to wówczas, gdy nie chce się ponownie wyciągać w tuszu tego samego rysunku, co spowodowałoby duże straty w robociźnie.

Dotychczas stosowano popularne tzw. „drapanie” żyłką. Zależnie od zdolności i cierpliwości wycierającego oraz od żyłki, rysunek ten mniej lub więcej był uszkodzony.

Z reguły na „drapanym” miejscu, linia, pociągnięta tuszem ponownie, nawet nie udaje się.

Te niedogodności usuwa wycieraczka według wynalazku, która posiada szereg zalet, np. nie uszkadza kalki przy wycieraniu tuszu, jest połączona również z gumką zwykłą, wygładzającą wytarte miejsce, nie daje możliwości skałeczenia się, co zdarza się przy wycieraniu ży-

łką, posiada prostą konstrukcję i wykonana jest z tanich materiałów, jak tworzywo sztuczne, a przez to jest niedroga.

Przedmiot wynalazku jest uwidoczniony na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia wycieraczkę w przekroju a fig. 2 — w widoku zewnętrznym.

Wycieraczka składa się z kadłubów 2 i 6 jednakowej długości oraz zewnętrznej tulejki nagwintowanej 5, która je łączy pośrodku przez nagwintowany kadłub 6 wycieraczki, pręta śrubowego 3, przechodzącego przez podłużny otwór w kadłubach i nakrętki 4, umieszczonej wewnątrz tego otworu, osadzonej nieruchomo w kadłubie 6 na pręcie śrubowym 3.

Na zewnętrznych końcach pręta śrubowego 3 wewnątrz otworu o przekroju kwadratowym w kadłubie 2 i w kadłubie 6 o przekroju kołowym, umieszczone są nasadki na materiały do wycierania, z jednego końca na watę sprasowaną 1, zwilżoną wodą szklaną, a z drugiego końca na zwykłą gumkę ołówkową 7 tak, że z

jednego końca może wystawać gumka 7 lub wata 1.

Działanie wycieraczki do tuszu jest następujące: przez pokręcenie w prawo kadłuba 2 wysuwa się z kadłuba wata szklana 1, przez pokręcenie w lewo wata wsunie się z powrotem w kadłub 2, natomiast z drugiej strony wycieraczki wysunie się gumka 7.

Tulejka 5 służy jedynie do łączenia względnie do rozłączenia kadłubów 2 i 6.

Zastrzeżenie patentowe

Wycieraczka do tuszu, składająca się z dwóch bakelitowych kadłubów, złączonych w

miejscu zetknięcia się zewnętrzną tulejką i posiadających na obydwóch końcach materiały do wycierania tuszu, przesuwane za pomocą pręta śrubowego przy obracaniu tej tulejki, znamienna tym, że jednym z tych materiałów jest wata szklana (1), zwilżona wodą szklaną, a drugim — zwykła gumka ołówkowa (7), umocowane w nasadkach do pręta śrubowego (3) na jego końcach a przesuwanego wzdłuż kadłubów (2) i (6) nakrętką (4), połączoną na stałe z kadłubem (6), na którym jest na gwint osadzona tulejka (5), dająca się obracać na kadłubie (2).

Jerzy Teper
Czesław Beger

